

СТ А Н О В И Щ Е

от доц. д-р Екатерина Салкова,
определена със Заповед 1559 от 15.07.2021 г. на ректора на Югозападния
университет „Неофит Рилски“ за член на научното жури за публична защита
на дисертационен труд за придобиване на образователната и научна степен
„доктор“
на

Миряна Иличова Илчева – докторант по докторска програма „Наказателен
процес“, професионално направление 3.6. Право, научна област „Социални,
стопански и правни науки“, на тема:

„НОВ НАКАЗАТЕЛНО-ПРОЦЕСУАЛЕН ПОДХОД КЪМ ЖЕРТВИТЕ НА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ В БЪЛГАРИЯ”

1. Биографични данни за докторанта и данни за докторантурата

Миряна Иличова Илчева е завършила висшето си юридическо образование в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2002 г., а през 2007 г. е завършила магистратура по Международно хуманитарно право в Женевската академия по права на човека. В периода 02.1999 – 06.2003 г. е програмен сътрудник в Българския Хелзинкски комитет, от 07.2003 г. до 09.2006 г. е юрист в Програмата за наказателноправна реформа на Американската асоциация на юристите, като от 11.2004 г. до 04.2005 г. е стажант в международния наказателен съд, а от 11.2007 г. до момента заема различни длъжности в Центъра за изследване на демокрацията.

Миряна Илчева е зачислена през 2019 г. в докторантура в самостоятелна форма на подготовка по докторска програма „Наказателен процес“ в катедра „Публичноправни науки“ с тема на дисертационния труд „Нов наказателно-процесуален подход към жертвите на престъпления в България“. Дисертационният труд е обсъден и насочен към защита пред научно жури от катедра „Публичноправни науки“ към Правно-историческия факултет на Югозападния университет „Неофит Рилски“. От приложените документи се установява *съответствие на дисертанта с минималните национални изисквания* – представен е дисертационен труд и списък с 16 публикации на български и на английски език, 9 от които са в съавторство (без обозначение на приноса на отделните автори), а три от публикациите в периода на докторантурата са самостоятелни и свързани с темата на дисертацията, като същите са публикувани в списание „Право, политика, администрация“ и в Open Journal for Legal Studies.

2. Обща характеристика на дисертационния труд

Дисертационният труд е в **обем 249 страници** и съдържа **371 бележки под линия**. Библиографската справка включва **197 източници**, от които **111 на кирилица** и **86 на латиница**. Дисертационният труд съдържа заглавна страница; съдържание; увод; четири глави; заключение, приложения (информация относно проведено анкетно проучване във връзка със защитата на правата на жертвите на престъпления) и библиография. Съдържанието на всяка от главите е обособено в раздели.

Положението на пострадалите от престъпления лица в наказателния процес е сред традиционните въпроси в този правен отрасъл, които съпътстват неговото развитие. Независимо от това, тематиката продължава да се характеризира с **актуалност**, защото тези важни въпроси на наказателния процес търпят своето развитие, което е в тясна връзка с развитието на обществото и неговите разбирания и нагласи относно необходимостта от гарантиране на определен обем от права, свързани с участието на жертвите на престъпления в наказателното производство срещу извършителя. Вижданията в определен момент от развитието на обществото за необходимия обем от права на пострадалия в наказателния процес и съответно за необходимия баланс в уредбата на правата на пострадалия и на обвиняемия предопределя и **значимостта** на изследването, с оглед осигуряване на възможност за точна преценка от страна на законодателя на всички фактори, които са от значение за ефективността на правната уредба, доколкото теоретичните изследвания са насочени именно към цялостното изясняване на включените в съответната тема въпроси.

В **увода** накратко е обоснована актуалността на темата, посочени са обекта, предмета и методите на изследването.

В **Глава първа** на дисертационния труд е анализирано положението на жертвите на престъпления в българското право. Дисертантът обосновава своя извод за необходимост от възприемане на понятието „жертва“ в българския наказателен процес, след аналитичното разглеждане на понятията „жертва“ и „пострадал“. По мое мнение, тук са необходими допълнителни аргументи, защото всички участници в наказателния процес встъпват в наказателнопроцесуални правоотношения, и именно затова конкретното качество, в което жертвата на престъплението може да участва в наказателния процес, е пострадал. Лицата, които бранят своите материални права в образуваното наказателно производство, могат да имат процесуални права, само ако са страни по наказателнопроцесуално правоотношение и именно това е отразено чрез понятието „пострадал“ в наказателния процес. Отделен е въпросът за начина, по който законодателят въвежда предпоставките за участие в наказателното производство на лицата, чиито материални права са накърнени, както и за тълкуването в практиката и съответно за причините, които понякога предизвикват стеснително или разширително тълкуване. Приносен характер в тази част на изследването имат обоснованите от докторанта предложения *de lege ferenda* за промени в Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления. Аналитично е разгледана уредбата на някои групи жертви, характеризиращи се с определена специфика (малолетни и непълнолетни

жертви, жертви на основано на пола насилие, жертви на престъпления с дискриминационен елемент, жертви на домашно насилие и на трафик на хора).

Глава втора е посветена на уредбата на стандартите за правата на жертвите в наказателния процес в актовете на Европейския съюз, на Съвета на Европа и на Организацията на обединените нации. Открояват се анализите на принципа за третиране на жертвите с „уважение, тактичност и професионализъм“, на правото на жертвата да бъде разбрана, на правото на жертвите на устен и писмен превод и на заложените идеи в доклада на председателя на Европейската комисия през 2019 г. относно укрепване на правата на жертвите. Разгледани са приоритетите на Стратегията на ЕС за правата на жертвите (2020 – 2025 г.), предвид акцентирането в изследването върху три от тях: цялостния подход, сътрудничеството и координацията и подобряването на информирането на жертвите. Анализирани са правилата на Резолюция 77 (27) от септември 1977 г. на Комитета на министрите на Съвета на Европа по въпроса за компенсацията на жертвите, на Конвенцията на Съвета на Европа за компенсация на жертви на насилствени престъпления от 1983 г., на Препоръка R 85 (11) от юни 1985 г. относно позицията на жертвата в рамките на наказателното право и процес, на Препоръка 87 (21) от септември 1987 г. за подпомагане на жертвите и предотвратяване на виктимизацията и на Препоръка Rec (2006)8 от 14 юни 2006 г. на Комитета на министрите към страните – членки относно подпомагането на жертвите на престъпления. Анализирани са относимите правила на Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, представени в контекста на конкретни решения на Европейския съд по правата на човека. След прегледа на уредбата в актовете на Европейския съюз и на Съвета на Европа, са разгледани и стандартите на Организацията на Обединените нации, въведени с Декларацията относно основните принципи на правосъдието, отнасящи се за жертвите на престъпления и жертвите на злоупотреби с власт от 1985 г. и предвидени в Проектоконвенцията на ООН за правосъдието и подкрепата за жертвите на престъпления и злоупотреба с власт. Смятам, че направеното предложение *de lege ferenda* в последния раздел на глава втора за допълнение на чл. 263 от Наказателно-процесуалния кодекс – да се включат и случаите, когато жертвите на разглежданото престъпление подлежат на финансова компенсация, се нуждае от допълнителни аргументи, тъй като въвеждането на изключения от принципите на наказателния процес винаги трябва да е добре обмислено и обосновано. Принципът на публичност гарантира доброто правосъдие и ограничаването му би могло да засегне интересите на обществото като цяло, вкл. на жертвите на престъпления, още повече предвид обхвата на чл. 3, ал. 3 от Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления. Задълбочено са разгледани спецификите в актовете на ЕС и в международната уредба във връзка с участието в наказателното производство на някои отделни групи жертви на престъпления – жертвите на тероризъм, на трафик на хора, на престъпления с дискриминационен мотив, на престъпленията, подсъдни на Международния наказателен съд и жертвите на домашното и основаното на пола насилие.

В **Глава трета** подробно са анализирани въпросите, свързани с необходимостта от установяване на цялостен подход при защитата и подкрепата на жертвите на престъпления, неизменно предполагащ сътрудничество между всички компетентни институции и съответни координационни механизми, насочени към ефективно осъществяване на дейността им. Анализирано е значението на

механизмите за оценка и мониторинг във връзка с отделни видове престъпни посегателства. Въз основа на анализ на Конвенцията на Съвета на Европа срещу трафика на хора, Директивата от 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите и Истанбулската конвенция е обоснована тезата на докторанта, че измерението на пола следва да се прокара спрямо много повече престъпни прояви от трафика и основаното на пола насилие. Обоснована е необходимостта от зачитане в наказателното производство на желанието на жертвите на престъпления да сътрудничат на правораздавателните органи, като се отчита нуждата на съответната жертва от период за размисъл и възстановяване. Въз основа на анализ, вкл. сравнителноправен, на участието на лица за подкрепа и неправителствени организации в наказателното производство, е аргументиран извод за необходимостта от уредба на дейността на неправителствените организации при подкрепата на жертвите на престъпления във връзка с участието им в наказателното производство. Разгледани са добри практики при защитата на жертвите на насилието над жени и основаното на пола насилие и жертвите на трафика на хора. Докторантът предлага рамков модел за възприемане на стандартите за правата на жертвите в националните законодателства.

Глава четвърта е посветена на слабостите, които докторантът набелязва при прегледа на правната уредба в България за защита на правата на жертвите, и съответно на предложенията за тяхното преодоляване. За идентифициране на слабостите е приложен иновативен подход, като констатациите на докторанта се базират не само на направените анализи на нормативната уредба, но и на анкетно проучване с участието на съдии, прокурори, адвокати, представители на подпомагащи неправителствени организации и на академичните среди. След анализ на съотношението между разпоредбите на относимите към материята нормативни актове (Наказателно-процесуалния кодекс, Закона за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления, Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство, Закона за правната помощ, Закона за борба с трафика на хора и приложимите подзаконовни нормативни актове) е обоснован извода за необходимост от консолидиране на правната уредба относно жертвата на престъплението, вкл. уточняване на понятието за жертва. Намирам за удачно предложението на докторанта изрично да се уреди правото на пострадалия да бъде уведомен за привличането на обвиняем, за да се отстранят всякакви съмнения относно правомощията на органите на досъдебното производство. Добре обосновано е предложението на докторанта за уреждане на правото на пострадалия да бъде уведомен за правата си от първия контакт с компетентен орган на достъпен език. Правилно се отбелязва и необходимостта от съобразяване на поведението на компетентните органи със състоянието на жертвите при информирането им. Представено е предложението на докторанта за правна уредба на жертвата на престъпление в наказателния процес – както в Глава осма от НПК, така и в други части на кодекса. Анализирани са основните проблеми при насочването към услуги за подкрепа.

В **заклучението** накратко е очертано съдържанието на отделните глави, а след него са представени и резултатите от проведеното анкетно проучване.

3. Оценка на научните и научно-приложните приноси

Представеният дисертационен труд показва *задълбочени теоретични знания* на дисертанта по научната специалност „Наказателен процес” и разкрива *способност за самостоятелно научно мислене и творчески подход към*

изследваните въпроси. Задълбочено е анализирана нормативната уредба и научната литература, на която има позоваване. Дисертационният труд представлява актуално изследване на положението на жертвите на престъпления с оглед възможността им да участват в наказателното производство и ефективно да защитят своите права. В автореферата коректно са посочени основните изводи с приносен характер, вкл. предложенията за усъвършенстване на нормативната уредба. Оценявам положително старанието на дисертанта да представи по аналитичен начин информацията, както и способността да подлага разглежданите въпроси на критичен анализ и да отстоява собствената си позиция. Стилът е четивен и като цяло съдържанието се отличава с правилна употреба на термините. Направените предложения *de lege ferenda* са добра основа за развитие на научната дискусия, като част от тях намирам за спорни – като идея или като начин на изписване, който води до неясноти (например за заместването в НПК на процесуалното понятие „пострадал“ с материалноправния термин „жертва“, за допълненията на чл. 13, ал. 2 и чл. 20 от НПК, за изменението на някои от другите разпоредби на кодекса и останалите относими закони), а други (част от които са посочени по-горе при анализа на отделните части) смятам, че са добре обосновани и заслужават вниманието не само на научната общност, но и на законодателя.

4. Оценка на публикациите по дисертацията

Докторантът има самостоятелно три публикации в периода на докторантурата, свързани с темата на дисертацията, чрез които е осигурена възможност за запознаване на научната общност в България с основни тези от дисертационното изследване и апробиране на резултатите от него. Многобройните други публикации на докторанта (част от които в съавторство) на български и английски езици сочат трайна нагласа на дисертанта към провеждане на научни изследвания.

5. Оценка на автореферата

Изготвеният автореферат в структурно отношение съдържа шест части: (1) Обща характеристика на дисертационния труд; (2) Обем и структура на дисертационния труд; (3) Съдържание на дисертационния труд; (4) Научна новост и практическо значение (приноси); (4) Научни публикации на докторанта по темата на дисертационния труд; (5) Примерни предложения *de lege ferenda*; 6. Публикации, свързани с дисертационния труд. В съответните части е обоснована актуалността на изследването, посочени са обекта, предмета, целта и методите на изследването, представено е накратко съдържанието на дисертационния труд в отделните му части, изведени са научните приноси и са посочени публикациите на автора по темата на дисертационния труд. Авторефератът коректно отразява съдържанието на дисертационния труд.

6. Критични бележки, препоръки и въпроси

Освен конкретните бележки, които са включени по-горе, бих отправила препоръка към дисертанта при провеждане на научните си изследвания да се стреми към по-цялостен, целенасочен подбор на литературата, в която са анализирани отделни въпроси, включени в анализираната тематика, както и една по-обща бележка относно необходимостта от преосмисляне на структурата на дисертационния труд. Смятам че по-голяма яснота, пълнота и избягване на повторения биха могли да се постигнат при различна структура, която се основава не на анализ на отделни актове в националното, европейското и международното право, а на анализа на отделните въпроси, които се разглеждат в дисертационния

труд. Така по-добре би се открила и задълбочеността при анализа на конкретния въпрос. Тези бележки целят да подпомогнат дисертанта в бъдеща изследователска дейност и не се отразяват върху общото положително впечатление от представения труд.

7. Заключение

В заключение, за защита е представено едно цялостно, значимо и задълбочено научно изследване. Представеният за защита дисертационен труд отговаря на всички изисквания на Закона за развитието на академичния състав в Република България – показва, че кандидатът притежава задълбочени теоретични знания по специалността „Наказателен процес”, разкрива способностите на кандидата за самостоятелно научно мислене и творчески подход към изследваните теми и съдържа научни и научноприложни резултати. Поради това изразявам своето положително становище и предлагам на членовете на научното жури да гласуват положително за придобиване на образователната и научна степен „доктор” от Миряна Иличова Илчева в професионално направление 3.6. Право, докторска програма „Наказателен процес“.

Член на научното жури:

доц. д-р Екатерина Салкова

OPINION

by Assoc. Prof. Ekaterina Salkova PhD, appointed by Order 1559 of 15.07.2021 of the Rector of "Neofit Rilski" South -West University as a member of the scientific jury for public defense of PhD thesis for acquisition of the educational and scientific degree "Doctor"

by

Miryana Ilichova Ilcheva - PhD student in the doctoral program "Criminal procedure", professional field 3.6. Law, scientific field "Social, Economic and Legal Sciences ", on the topic:

"A NEW CRIMINAL PROCEDURE APPROACH TO VICTIMS OF CRIME IN BULGARIA"

1. Biographical data about the PhD student and data about the doctoral program

Miryana Ilichova Ilcheva graduated from Sofia University St. Kliment Ohridski in 2002, and in 2007 she completed a Master's degree in International Humanitarian Law at the Geneva Academy of Human Rights. In the period 02.1999 - 06.2003 she was a program associate in the Bulgarian Helsinki Committee, from 07.2003 to 09.2006 she was a lawyer in the Criminal Law Reform Program of the American Bar Association, from 11.2004 to 04.2005 she was an intern in the International Criminal Court, and since 11.2007 she held various positions at the Center for the Study of Democracy.

Miryana Ilcheva was enrolled in doctoral studies in 2019 on individual preparation for the Criminal Procedure doctoral program at the Department of Public Law with topic of dissertation "A new criminal procedure approach to victims of crime in Bulgaria." The dissertation was discussed and directed towards defense before a scientific jury by the Department of Public Law at the Faculty of Law and History of the Neofit Rilski South West University. The attached documents establish **compliance of the thesis with the minimum national requirements** - a dissertation and a list of 16 publications in Bulgarian and English, nine of which are co-authored (without indicating the contribution of individual authors), and three in the period of following the doctoral program are independent and related to the topic of the dissertation, published in the journals Law, Politics, Administration and Open Journal for Legal Studies.

2. General characteristics of the thesis

The thesis is **249 pages long** and contains **371 footnotes**. The bibliographic references includes **197 sources**, of which **111 in Bulgarian** and **86 in English**. The thesis contains a title page; content; introduction; four chapters; conclusion, appendices (information on a survey conducted in connection with the protection of the rights of victims of crime) and bibliography. The content of each of the chapters is divided into sections.

The situation of victims of crime in criminal proceedings is among the traditional issues in the thesis' legal branch that accompany its development. Nevertheless, the topic continues to be

relevant because these important issues of the criminal procedure are evolving, which is closely related to the development of society and its understanding and attitude towards the need to ensure a certain amount of rights related to participation of victims in criminal proceedings against the perpetrator. The views at the present point in the development of society on the necessary scope of rights of the victim in criminal proceedings and respectively on the necessary balance in the regulation of the rights of the victim and the accused predetermine the **importance** of the study, in order to allow accurate assessment by the legislator of all the factors that are important for the effectiveness of the legal framework, insofar as the theoretical research is aimed precisely at the overall clarification of the issues included in the respective topic.

The **introduction** briefly substantiates the relevance of the topic, indicates the object, subject and methods of research.

Chapter One of the thesis analyzes the situation of victims of crime in Bulgarian law. The thesis substantiates its conclusion about the need to perceive the concept of "victim" in the Bulgarian criminal process, after the analytical consideration of the concepts of "victim" and "injured person". In my opinion, additional arguments are needed here, because all participants in the criminal process enter into criminal procedural legal relations, and that is why the specific quality in which the victim of the crime can participate in the criminal process is indeed 'injured person'. Persons who defend their substantive rights in the initiated criminal proceedings may have procedural rights only if they are parties to a criminal procedural legal relationship and this is reflected by the term "injured person" in the criminal proceedings. The way in which the legislator introduces the prerequisites for participation in criminal proceedings of persons whose substantive rights are violated is a completely different issue, as well as its interpretation in practice and, accordingly, the reasons that sometimes cause a restrictive or broad interpretation. Contributing to this part of the study are the *de lege ferenda* proposals by the PhD student for changes in the Law on Assistance and Financial Compensation to Victims of Crime. The regulation of some groups of victims, characterized by certain specifics (minors and juvenile victims, victims of gender-based violence, victims of crimes with a discriminatory element, victims of domestic violence and human trafficking) is analyzed.

Chapter two is devoted to the regulation of standards for the rights of victims in criminal proceedings in the acts of the European Union, the Council of Europe and the United Nations. The analysis of the principle of treating victims with "respect, tactfulness and professionalism", the right of the victim to be understood, the right of the victims to interpretation and translation and the ideas set out in the report of the President of the European Commission on strengthening the rights of victims of 2019 stand out. The priorities of the EU Strategy for Victims' Rights (2020-2025) are considered, given the focus of the study on three of them: the holistic approach, cooperation and coordination, and improving victims' information. The rules of Resolution 77 (27) of September 1977 of the Committee of Ministers of the Council of Europe on the compensation of victims, of the Council of Europe Convention on the Compensation of Victims of Violent Crimes of 1983, of Recommendation R 85 (11) of June 1985 on the victim's position in criminal law and procedure, Recommendation 87 (21) of September 1987 on victim assistance and prevention of victimization and Recommendation Rec (2006) 8 of 14 June 2006 of the Committee of Ministers on assistance to victims of crime are analysed. The relevant rules of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, presented in the context of specific judgments of the European Court of Human Rights, are also elaborated upon. Following the review of the regulations in the acts of the European Union and the Council of Europe, the standards of the United Nations, introduced by the Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power of 1985 and in the UN Draft Convention on Justice and Support for Victims of Crime and Abuse of Power are also examined. I consider that the proposal made *de lege ferenda* in the last section of Chapter Two to supplement Art. 263 of the Code of Criminal Procedure - to include the cases when the victims of the crime in question are subject to financial

compensation, needs additional arguments, as the introduction of exceptions to the principles of criminal procedure must always be well thought out and justified. The principle of publicity guarantees good administration of justice and its restriction could affect the interests of society as a whole, incl. of victims of crime, even more so given the scope of Art. 3, para. 3 of the Law on Assistance and Financial Compensation to Victims of Crime. The specifics of the EU acts and the international regulation in connection with the participation in criminal proceedings of certain groups of victims of crime - victims of terrorism, trafficking in human beings, crimes of discriminatory motives, domestic and gender-based violence, victims of crimes under the jurisdiction of the International Criminal Court - are thoroughly examined.

Chapter Three analyzes in detail the issues related to the need to establish a comprehensive approach to the protection and support of victims of crime, which invariably presupposes cooperation among all competent institutions and relevant coordination mechanisms aimed at the effective implementation of their activities. The importance of the mechanisms for assessment and monitoring in connection with certain types of crimes are analyzed. Based on an analysis of the Council of Europe Convention on Trafficking in Human Beings, the 2011 Anti-Trafficking Directive and the Istanbul Convention, the PhD student offers her view that the gender dimension should be complied with when investigating and trying much more criminal acts than just trafficking and gender-based violence. The need to respect the willingness of victims of crime to cooperate with the judiciary in criminal proceedings is justified, taking into account the need of the victim concerned for a period of reflection and recovery. Based on analysis, incl. comparative legal one, on the participation of support persons and non-governmental organizations in criminal proceedings, the student offers a reasoned conclusion about the need to regulate the activities of non-governmental organizations in support of victims of crime in connection with their participation in criminal proceedings. Good practices in the protection of victims of violence against women and gender-based violence and victims of human trafficking are discussed. The PhD student proposes a framework model for the adoption of standards for victims' rights in national legislation.

Chapter four is devoted to the weaknesses that the PhD student identifies in the review of the legal framework in Bulgaria for the protection of the rights of victims, and respectively to the proposals for overcoming them. An innovative approach has been applied to identify weaknesses, as the doctoral student's findings are based not only on the analyzes of the legislation, but also on a survey with the participation of judges, prosecutors, lawyers, representatives of supporting NGOs and academia. After analyzing the relationship between the provisions of the relevant regulations (Criminal Procedure Code, Law on Assistance and Financial Compensation to Victims of Crime, Law on Protection of Persons Endangered in Relation to Criminal Proceedings, Law on Legal Aid, Law on Combating Trafficking in Human Beings and the applicable by-laws) a conclusion is made on the need to consolidate the legal framework regarding the victim of the crime, incl. clarification of the concept of victim. I assess positively the doctoral student's proposal to explicitly regulate the right of the victim to be notified of the charging of the accused, in order to remove any doubts about the powers of the bodies of the pre-trial proceedings. The doctoral student's proposal to regulate the right of the victim to be informed of their rights from the first contact with a competent authority in an accessible language is well justified. The need for the behavior of the competent authorities to take into account the condition of the victims when informing them is also rightfully noted. The doctoral student's proposals for legal regulation of the victim of crime in the criminal process are presented - both in Chapter Eight of the Criminal Procedure Code and in other parts of the Code. The main problems in referring to support services are analyzed.

The **conclusion** briefly outlines the content of the individual chapters, followed by the results of the survey.

3. Evaluation of the scientific and scientific-applied contributions

The presented thesis work shows **in-depth theoretical knowledge of the thesis** in the scientific specialty "Criminal Procedure" and reveals **the ability for independent scientific thinking and creative approach** to the issues studied. The legal framework and the scientific literature to which reference is made have been thoroughly analyzed. The thesis is a study of the current situation of victims of crime with a view to their ability to participate in criminal proceedings and effectively defend their rights. The author's abstract correctly indicates the main conclusions of a contributory nature, incl. proposals for improving regulations. I appreciate the thesis's diligence to present the information in an analytical way, as well as the ability to subject the issues under consideration to critical analysis and to defend the student's own position. The style is readable and overall the content is characterized by the correct use of the terms. The proposals made *de lege ferenda* are a good basis for the development of scientific discussion, as I find some of them controversial – in terms of substance or formulation, which leads to ambiguities (for example, the replacement of the procedural term "injured person" with the substantive term "victim", for the additions to Article 13, paragraph 2 and Article 20 of the CPC, for the amendment of some of the other provisions of the Code and other relevant laws), and I think others (some of which are mentioned above in the analysis of the individual parts) are well-founded and deserve the attention not only of the scientific community but also of the legislator.

4. Evaluation of the thesis publications

The doctoral student has three publications in the period of doctoral studies, related to the topic of the thesis, which provides an opportunity to acquaint the scientific community in Bulgaria with the main theses of the research and approbation of its results. Numerous other publications of the doctoral student (some of which are co-authored) in Bulgarian and English indicate the keen interest of the student in conducting research.

5. Evaluation of the author's abstract

In structural terms, the prepared abstract contains six parts: (1) General characteristics of the thesis; (2) Volume and structure of the thesis; (3) Content of the thesis; (4) Scientific novelty and practical significance (contributions); (4) Scientific publications of the doctoral student on the topic of the thesis; (5) Proposals *de lege ferenda*; (6) Publications related to the thesis. The relevance of the research is substantiated in the respective parts, the object, the subject, the purpose and the methods of the research are indicated, the content of the research is briefly presented in its separate parts, the scientific contributions are presented and the author's publications on the topic of the thesis work are also indicated. The author's abstract correctly reflects the content of the thesis.

6. Critical remarks, recommendations and questions

In addition to the specific notes that are included above, I would recommend to the student to strive for a more comprehensive, focused selection of literature, which analyzes individual issues included in the analyzed topics, as well as a more general note to rethink the structure of the thesis. I believe that greater clarity, completeness and avoidance of repetition could be achieved in a different structure, which is based not on an analysis of individual acts in national, European and international law, but on the analysis of individual issues addressed in the thesis. Thus, the depth of the analysis of the specific issue would stand out better. These notes are intended to assist the student in future research and do not affect the overall positive impression of the work presented.

7. Conclusion

In conclusion, a comprehensive, meaningful and in-depth scientific study is presented for defense. The thesis meets all the requirements of the Law for the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria, shows that the candidate has in-depth theoretical knowledge in the "Criminal Procedure" specialty, reveals the candidate's abilities for independent scientific thinking and creative approach to research topics, contains scientific and applied results. Therefore, I express my positive opinion and propose to the members of the scientific jury to vote positively for the acquisition of the educational and scientific degree "Doctor" by Miryana Ilichova Ilcheva in the professional field 3.6. Law, doctoral program "Criminal Procedure".

Member of the scientific jury:

Assoc. Prof. Ekaterina Salkova PhD